

ROJA WELAT

ROJNAMEYA SIYASÎ Û ÇANDÎ YA 15 ROJÎ
15 GÛNLUK POLITIK VE KÛLTÛREL GAZETE

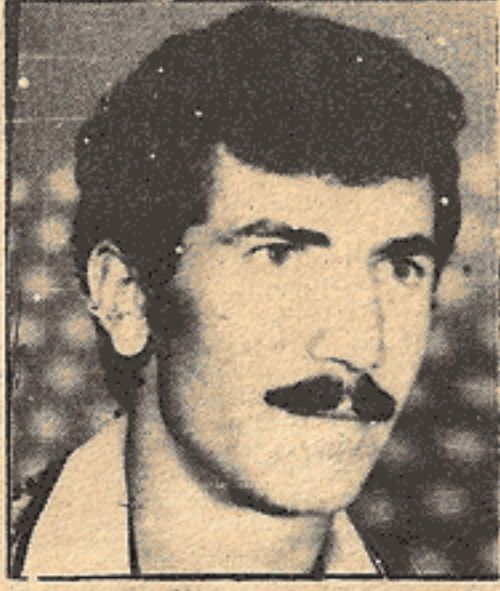
KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

13 AVRÎL 1978
HEJMAR: 6 BUHA: 5 TL.

13 NISAN 1978
SAYI: 6 FIATI: 5 TL.

BIJÎ NEWROZ!

**BESE KOLETÎ !
BIJÎ AZADÎ !**

BEHÇET ERDAŞ...

MİDYAD'DA JANDARMA'NIN YAYLIM ATEŞİ SONUNDA BİR KİŞİ

ÖLDÜ BİR ÇOK KİŞİ YARALANDI

*23.3.1978 günü Midyat'tan Batmana gitmekte olan bir taksiye, jandanmaca hiç bir neden yokken ateş açıldı. Takside Behçet Erdaş, Fahri Yavuz, H. Bedri İnci ve Vasfi Yavuz bulunuyorlardı. Midyatın 2 kilometre kadar ötesinde jandarma dur işareti verdi ve taksii jandarmaların bir kaç metre ilerisinde durdu. Bu sırada otomatik G-1 silahına davranan bir jandarma eri taksiyi yaylım ateşine tuttu. Başından vurulan Behçet Erdaş orada öldü. Behçet iki, üç ve dört yaşlarında üç çocuk babasıydı, ayrıca eşi hamileydi. Ne o, ne de yanındakiler kaçakçı veya herhangi bir suçtan suçlu da değildiler.

Olay yörede nefretle karşılandı. Jandarma eri tutuklandı. Halkımıza karşı işlenen bu tür cinayetler ne ilk sen de son.

TOB-DER Midyat şubesi de yayınladığı bir bildiriyle olayı protesto etti. Bildiride, özellikle sınır boylarında had safhaya varan jandarma baskısı eleştiriliyor, işkenceler, toplu köy basmalar, kurşunlamalar protesto ediliyor ve şöyle deniyor:

"Emperyalizmin sömürü ve zulüm düzeni kalıcı olamaz. Egemen güçler şunu bilsinler ki, işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin kararlı tavizsiz mücadelesi başarıya ulaşacaktır. Bizler de devrimci ilerici, yurtsever öğretmenler olarak kurtuluşumuzun halkımızın kurtuluşuna bağlı olduğunun bilincindeyiz. Bu nedenle sonuna kadar halkımızın devrimci mücadelesinin saflarında yer alacağız."

BITLİS DHKD KURULDU

Bitlis Devrimci Halk Kültür Derneği 26.3.1978 günü açıldı. Bu nedenle bir toplantı düzenlendi. Toplantıya çeşitli demokratik kuruluşlardan dayanışma mesajları geldi.

Geçici yönetim kurulu Celal Bağoğlu (başkan) Mehmet Gürses (sekreter) Faik Saygılı, (sayman) Hüsamettin Kitapçı, Sabahattin Mazlum, Veysi Uluer ve Hüseyin Ballı'dan oluşuyor. Kurucu üyeler arasında Orhan Talun, Cemal Saygılı, Nevzat Teker, Servet Durgunlu, Suat Durgunlu, Maşallah Ağbay ve Vasfi Uluer var.

Başkan Celal Bağoğlu açılış toplantısında yaptığı konuşmada demokratik kitle örgütlerinin niteliğini ve görevlerini belirtti. Bağoğlu dünya devrimci hareketinden söz ederken de çağımızın temel niteliğinin kapitalizden sosyalizme geçiş ve bağımlı-sömürge ulusların emperyalizme, sömürgecilğe ve her türlü gericiliğe karşı mücadele çağı olduğunu belirtti.

Bitlis DHKD 28.3.1978 tarihli bildirisinde hedeflerini şöyle belirtiyor:

"-Emperyalizme, sömürgecilğe, faşizme ve feodal gericiliğe karşı mücadele, günümüzde artık ulusal ve uluslararası planda emperyalizmin ve gericiliğin hizmetine girmiş ve karşı devrimci bir nitelik kazanmış olan maoculuğa karşı etkin mücadele,

Halkımızın ulusal demokratik mücadelesine zarar veren her türlü pasifist, teslimiyetçi oportünist görüş ve tutumlarla goşist ve maceracı akımlarla mücadele."

Bildirinin sonunda şöyle deniyor:

"Bitlis Devrimci Halk Kültür Derneği, halkımızın özgürlük demokrasi ve sosyalizm için vermekte olduğu yiğit ve kararlı mücadeleyi coşku ile selamlar. Dünya halklarının eşitlik ve özgürlük için verdikleri mücadeleyi ve devrimci dayanışmayı selamlar."

BİNGÖL DHKD KURULDU

Geniş bir gençlik, aydın ve emekçi kitlesinin katılmasıyla Bingöl'de Devrimci Halk Kültür Derneği kuruldu. Derneğin geçici yönetim kurulu Avni Kışın (başkan) Hüsnü Kıyak (sekreter) Mustafa Birden (sayman) Zeki Tarhan ve Yaşar Kaygala'dan oluşuyor.

Dernek Başkanı Avni Kışın, basına yaptığı açıklamada, şöyle diyor:

"Dünyanın çehresinin demokrasi güçlerinden yana

güçlü bir değişim süreci içinde bulunması, toplumsal gelişmenin hızlanması dünya ölçüsünde özgürlük ve demokrasi güçlerinin baskı ve sömürüye karşı verdiği mücadeleyi olumlu yönde etkilemektedir. Baskı, sömürü ve zulme karşı mücadelenin hızlanması, işsizliğin, pahalılığın, sömürü ve tahakkümün altında bulunan geniş yığınları örgütlü mücadelenin bilincine varmaya zorluyor. Bütün bu etkenlerin ve toplumun taşıdığı çelişkilerin ürünü olarak demokratik nitelikteki örgütler, yurdun dört bir yanında mantar gibi bitiyor. İşte Bingöl DHKD de, halkımızın emperyalizme, sömürgecilğe, faşizme ve feodal gericiliğe karşı gelişen mücadelesinin dayattığı demokratik görevlerin gereği olarak kurulmuştur."

Karşı devrimci maoculuğa karşı etkin bir mücadele yürütüleceği belirtilen açıklamada, ilkelerden ödün vermeden devrimci ve demokratik güçlerin en geniş birliği için çaba gösterileceği söyleniyor ve şöyle deniyor:

"Ancak pasifizmlerini maskeleyen için bilinçli olarak güçbirliğini baltalayan ve sivri laflarla devrimcilik yapma durumundan kendilerini kurtaramayanlara karşı da acımasız bir ideolojik mücadele verilecektir."

16 MART DİRENİŞİ VE "AYDINLIK"

Diyarbakır Belediye Başkanı Zana, Aydınlik gazetesinin haberini yalanladı:

Geçtiğimiz günlerde maocu karşı devrimciler, emperyalizmin ve yerel burjuvazinin hizmetinde işleri daha da ileri götürerek Aydınlik adında bir gazetenin yayınına başladılar. Bu kadar hizmetin onlara bu olanağı sağlayacağı açıktı.

Bu gazete ile birlikte maocuların maskesi daha da düştü. Tek amaçlarının sosyalizm düşmanlığı olduğu hiç bir kuşkuyla yer vermeyecek biçimde açığa çıktı. Maocular sosyalist ülkelere saldırı ve iftiralarını görülmemiş düzeylere vardirdilar. Amerikan emperyalizmini ise artık açıktan açığa savunuyorlar. Erzincanlı büyük toprak ağası ve AP'in eski devlet bakanı Sadık Perinçek'in oğlu bakın neler yazıyor: Amerika Doğu Akdeniz'de barış istiyormuş da buna Sovyetler karşıymış.. Amerikan emperyalizmini barışsever ve en güçlü sosyalist ülkeyi de barış düşmanı ilan ettikten sonra artık ne denir? Sadece bayımızın niçin Amerikanın Sesi radyosunda ya da BBC'de yorumculuk yapmayıp da böyle bir gazetede oyalandığı aklı gelibilir. Onun ne olduğu belli, ardından gidenler düşünsün...

Yeni Mahir Kaynakları tanımak için ille de 12 Mart mı gerekli?

Aydınlik adındaki bu maskeli "Tercüman" 16 mart işçi direnişiyile ilgili olarak Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana hakkında kendi türünde bir maskelinin bildirdiği yalan ajans haberine dayanarak kamuoyunu aldatıcı yayın yaptı. Güya Mehdi Zana 16 mart işçi direnişisi için "Bu direniş faşizmin istediği doğrultudadır" demiş. Söz konusu haberin yalan olduğunu Zana'yı tanıyan herkes ilk anda tahmin etmişti. Nitekim Mehdi Zana böyle bir açıklama yapmadığını, haberin yalan olduğunu açıklamış bulunuyor.

Emekçiler, bu gazeteye dikkat edin! O, "halkın yarattığı gazete" değil, para babalarının karanlık kişilerin yarattığı bir gazete. O sosyalist ve demokratik hareketi vurmak için çok daha usta yöntemler kullanıyor. Devrimci görünüp devrimciliği vuruyor. Baksanıza, daha düne kadar Amerikan uşaklığını açıkça alınlarına yazmış olan MHP'nin beslemeleri bile "Ne Amerika ne Rusya ne Çin" diyorlar "Kahrolsun emperyalizm, kapitalizm, ve faşizm!" diyorlar. At izinin it izine karıştığı bir bulanık ortamdand geçiyoruz. Emperyalizmin ajanları türlü kılıklarla karşımıza çıkıyorlar. Azılı faşistler, kendilerini gizlemek için faşizme küftettikten sonra, emperyalizm ajanları neden sosyalizm kılığına girmesinler?

Bir zamanların ünlü İngiliz casusu Lawrens de nurani bir şeyh kılığına girip Kürdistanı dolaşmamış mıydı?

KISA HABERLER

★ Bir süre önce yapılan Bitlis TÖB-DER şube kongresinde seçimlere özgürlük grubu adıyla katılan öğretmenler yönetimi büyük bir farkla (85-35) aldılar.

★ Ergani de TÖB-DER şube kongresini yine aynı adla seçimlere katılan öğretmenler farklı şekilde alırken Siirt'te de şube kongresini yine Özgürlük Grubu kazandı.

★ Adana'da kısa süre önce yapılan TÖM-DER şubesi kongresini, Özgürlük Grubu adıyla katılan grup diğer bütün grupların toplamından daha fazla oy alarak kazandı.

★ Ahlat ve Malazgirt'te de TÖB-DER şubesi kongrelerine Özgürlük Grubu olarak katılan öğretmenler tek liste olarak yönetime geldiler.

İrkçilik Şahlanıyor...

İlk insanlar, işler kötüye gittiğinde bunu birtakım kötü ruhlara yüklerlerdi. Ortaçağların cadıları da ünlüdür. Kötü şeyler olduğu, toplumların başına bir felaket geldiği zaman böyle şeyler cadıların yaptıkları sihirlere, büyülere bağlanırdı. Bu yüzden Ortaçağlarda pekçok yaşlı kadın yakılmış ya da engizisyon baltasıyla başı uçurulmuştur. Muhterem papazlar, prensler, krallar bu "Cadı"lara karşı çok amansız idiler. Elbet bu tür cadılar hep de yoksul halk kesimlerinde bulunurdu! Bir beyin ya da kralın yaşlı anasının toplumları soyup-sömüren, ihtiraslarıyla sırasında onbinlerce insanın kanına giren bu tür cadalozların büyücülükle suçlandığı görülmemiştir.

Hitler, Alman toplumunun karşılaştığı felaketlerin suçunu Yahudilere yükledi. Ona göre, yahudiler çok para kazanarak Cermen halkını sömürüyorlardı. Yahudiler Alman halkının düşmanı idiler; yoksulluğun acılarının nedeni onlardı... Almanyanın gelişip güçlenmesini istemiyorlardı. Onlar, içerdeki düşmandılar.

Alman ırkçılığı, Almanya'da kapitalizmin geliştiği bir dönemde boy verdi. Alman para babaları yayılma peşindeydiler. Birinci Dünya Savaşında başı çektiler ama, bu savaşta Almanya ağır bir yenilgiye uğradı, topraklarının bir kısmını Fransa'ya kaptırdı, ağır bir savaş tazminatı ödemek zorunda kaldı. Savaş sonrası yıllarda Almanya'da büyük sıkıntılar yaşandı. Yahudi düşmanlığı işte bu bunalım yıllarında boyverdi. yahudiler parayı sevmiş olabilirler, ama besbelli Alman toplumunu acılara, sıkıntılara düşürenler bizzat Almanya'yı yöneten para babaları idi. Savaşı onlar çıkarmışlardı; işsizliğin, açlığın sorumlusu onlardı. Ama onlar bu suçları yükleyecek birini, birtakım büyücülerini bulmak zorundaydılar.

Hitler, hiç kuşkusuz bir akli hastasıydı, bir manyaktı. Ama toplumların yaşamında öyle dönemler olur ki, böylesine manyaklara gerek duyulur, onlara önemli roller verilir. Propagandalarını yalan ve demagoji üstüne kuran yalanlarla kitleleri sürüklemek isteyen egemen sınıflar, bu propagandaya gerçekten inanacak, onu yürekte savunacak manyakların göğsüne madalya takmaya hazırdılar..

Mak-Kerticilik 2. Dünya Savaşından sonra Amerika'da bir terör dalgası estirdi. Amerika 2. Dünya Savaşının galipleri arasında idi, ülke savaşta tahrip olmamış, tam tersine Amerikan sanayii savaştan büyük vurgunlar sağlayıp güçlü bir atılım yapmıştı. Ama Amerikan toplumu da savaşın acılarını, en azından cephelerde ölen sakat düşen yüzbinlerce Amerikalı ile birlikte yaşamıştı. Amerikan halkı da tüm halklar gibi barış istiyordu, silahlanma yarışına karşı çıkıyordu. Diğer yandan 2. Dünya Savaşı sosyalizmin zaferini getirmiş birçok yeni ülke sosyalist dünya sistemine katılmıştı. Emperyalistler son derece tedirgin idiler. Sosyalizmin gelişimini durdurmak, geriletme istiyorlardı. Batı, Avrupa'yı "Komünizm belası"ndan korumalıydılar. Silah tekelleri, tatlı kârlarını sürdürmek için barış hareketini sindirmeliydiler.. Tüm propaganda mekanizması, kitlelere komünizmin "saldırganlığını" "Hürriyet düşmanlığını" "Zulmünü" anlatmaya yöneldi. Komünizm bir "canavar"dı! İyi yürekli para babaları insanlığı ondan koruyacaklardı!.. İşte Mak-Kerticilik bu şartlarda boyverdi.

Amerikan senatörü Mak-Kerti (Mac-Carthy) her barış taraftarını, her demokrat, ilerici kişiyi komünistlikle suçluyordu. Komünist ise Amerikan halkının düşmanı (!) bir sabotajcı bir Rus ajanı (!) demektir. Bu gerici humma bir anda Amerikan toplumunu sardı, tüm ilerici insanların üzerinde bir zulüm rüzgarı gibi esti. Öteki ülkelerde de pekçok Mak-Kerti'ler türedi.

Son günlerde Türkiye'de hızlanan ırkçı kampanyaya dikkat ediyor musunuz? Sahneye yeni yeni Hitler taslakları Mak-Kerti çömezleri çıkıyor. Hepsisi de, ağız birliği etmiş gibi aynı şeyleri tekrarlıyorlar:

"Devlet batıyor!"

"Vatan tehlikedey!"

"Vatan ve milleti bölmek istiyorlar!"

Propaganda giderek daha da biçimlendiriliyor ve dikkatler belli noktalara çekiliyor:

"Bu olayların kaynağında bölücülük var!"

"Hem sağda, hem solda vuruşanların arkasında Kürtçülük var!"

"Gizli örgütleri Kürtçülük yönetiyor!"

"Bu kanlı olayların, felaketlerin tüm suçu Kürtçülerin!"

Önce bazı mitçiler, tescilli CIA ajanları harekete geçerek bu konuda yazılar döktürdüler. Bunlardan maruf biri konuyu C. Senatosu'na getirdi ve oradaki Kürt asıllı pekçok senatörün ve bu arada Sırrı Atalay gibilerin gözlerinin içine baka baka, Kürtçe çıkan basına saldırı, Türkiye'de Kürtçe yayın yapılamayacağını bunun ülkeyi ve milleti böleceğini (!) söyledi. Sonra devreye başkaları, eski ve yeni Mak-Kerticiler, iflah olmaz şovenler, şerbetçiler, sonradan müslüman olup kimsenin müslümanlığını beğenmeyenler girdiler.

Neymiş efendim, sayın devlet ricali huzurunda "halklara özgürlük!" diye haykırılmış...Olur mu ya!...Birtakım adamlar kuduruyorlar, deliye dönüyorlar. Demecü üstüne demecü veriyorlar.

Çok tirajlı gerici basında bir kampanya açılmış bulunuyor. DİSK'e ve TÖB-DER'e saldırıyorlar en çok. Demokratik Eğitim Kurultayında alınan kararlara köpürüyorlar. DEK Roja Welat üstündeki baskılara karşı çıkmış. DEK her halkın kendi anadilinde yayın hakkını savunmuş, ırkçı-şoven baskılara karşı çıkmış. İnsanların kendi anadillerinde özgürce eğitim hakkını savunan, ırkçı şoven asimilasyoncu baskılara karşı çıkan Gültekin Gazioğlu'na ateş püskürüyorlar.

Çok tirajlı gerici basında bir mektupçuluk salgını da başladı. Bu mektuplarda "anarşik olaylar"ın temelinde Kürtçülük hareketinin "vatan-millet bölücülerinin" bulunduğunu yazıyor sayın okurlar! Meğer bazı sayın okurlar devlet ricalinin bile bilmediği şeyler biliyorlarmış..

Bu kampanyanın çok bilinçli bir şekilde açıldığı, sistemli şekilde

yürütüldüğü açıktır. Bundan amaçlanan hedefler de bellidir. Bu kampanyanın ardında, tüm gerici kampanyaların ardında olduğu gibi, açık-gizli gerici örgütler vardır ve ipleri çok daha ötelere, emperyalist mihraklara kadar uzanmaktadır. Düzmece polis dosyalarının, yalanla demagojiyle örülü raporların burjuva basını sayfalarına yansması ilk değil elbet.

Bu kampanyanın nasıl bir dönemde açıldığına dikkat edelim: Gerici-faşist karması MC düşmüş yerine gelen yeni hükümet, faşist ve gerici bazı kadroları devlet kurumlarından çıkarmak, etkisiz kılmak için bazı tedbirler almaya başlamıştır. Yeni hükümet öğrenim kurumlarındaki faşist işgallerine de son vermek istemektedir. Faşistler ve diğer gerici ortakları, ne pahasına olursa olsun bunu önlemeye çalışıyorlar. Bir yandan kanlı saldırıları yoğunlaştırıp hükümeti çaresiz düşürmeye istifaya dağılmaya zorluyor, ya da 12 Mart benzeri gerici bir darbeyi gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Faşist MHP'nin ve onunla kader birliği içindeki Demirel ve çevresinin hesabı budur.

Kuşkusuz bu tüm burjuvazinin toprak sahiplerinin ve onların ardındaki tüm emperyalist güçlerin hesabı değildir. Öyle olsaydı bu güçler MC'nin düşmesine ve yeni hükümetin kurulmasına olanak vermezlerdi. Ama bu güçler yani tercihlerini bir faşist iktidardan yana değil de, CHP'nin bağımsızlar ve diğer koltuk değnekleriyle kurduğu bu hükümetten yana kullanan sermaye güçleri de, hiç kuşkusuz CHP'den ilerici yönde adım atmasını beklemiyor ve bunu istemiyorlar. Onların CHP'den istediği, sistem içinde bugünkü bunalımı aşmak, sınıf mücadelesini yumuşatmak, "Çalışma barışını" sağlamaktır. Bu güçler de bir CHP iktidarında sosyalist ve demokratik güçlerin etkinlik kazanmasını istemiyorlar. Bu nedenle de CHP'yi sosyalist ve demokratik güçlerle karşı karşıya getirmek onların da işine geliyor. Böylece bir taşla birkaç kuş vurmuş olacaklardır. CHP sağa kayacak islah olacak, sosyalist ve demokratik güçlere gelişme olanağı verilmeyecek, sermayenin yedek gücü faşistler de fazla kayıp vermeden, sıradan kullanılmak üzere korunacaktır.

İşte bu amaçlarla sermayenin tüm kanatları CHP'ye yanlış hedef gösteriyor, onu sosyalist ve demokratik güçlerle karşı karşıya getirmek istiyorlar. Onlar CHP'yi bu yola sürüklemek için en uygun düşen şovenizm silahını kullanıyorlar. Çünkü böylece CHP'ye bu politikayı uygulamak kolaydır. CHP ve onun lideri Ecevit nasıl olsa Kürt halkının ulusal demokratik hareketine karşı büyük allerji duymaktadır. Diğer yandan, ülkede güçlü bir ırkçılık ve sosyal şovenizm geleneği vardır. Böylece kendilerini sosyalist ve demokratik sayan birçok güçler bile etkisiz "tarafsız" kılınabilir.

Oyun açıktır: Tüm sosyalist ve demokratik güçlerin arkasında "Kürtçülük" göstereceksin ve ona karşı güçleri birleştireceksin.. İşte bugünlerde televizyonda basında, kahvede, sokakta açıkça ve kimi yerde altan alta yürütülen sistemli propagandanın hedefi budur: Kitleleri aldatmak, şartlandırmak, onlara düşman diye yanlış bir hedef göstermek.

"Düşman Kürtlerdir" dedin mi birçok saf insan pekâla buna inanabilir, bundan heyecan duyabilir. "Düşman Rumlardır" dediği zaman nasıl heyecanlanıyorsa... Öyleyse "Kahrolsun pahalılığın sıkıntılarını, siyasi cinayetlerin ve tüm kötülüklerin sebebi Kürtler!"

İşte oyun budur ve bu oyunu açığa ve boşa çıkarmak da en başta gerçek sosyalistlerin ve demokratların görevidir. Peki bu noktada Türkiye'nin sosyalist ve demokratik güçleri ne yapıyorlar?

Ne yapacaklar, her zamanki gibi genellikle susuyorlar..."Kürt meselesine karışma hassa çevreler kızar..." "Bu meseleye dokunma, faşizm gelir!" Ya de "Kürt sorununun çözümü sosyalist düzende olur. Şimdilik yapacak birşey yok" gibisinden görevden kaçma gerekçeleri... Bazıları Kürt halkının üstündeki baskılara karşı çıkmayı, bu halkın ulusal ve demokratik hakları için mücadeleyi "kürtçü"lerin işi sanıyorlar, bu dönemde ise zamansız buluyorlar. Bazıları açıkça söylemeseler bile, içten içe şunu bekliyorlar bizden: Kürtçe yayından vazgeçelim, "halklara özgürlük" istemektен vazgeçelim; çünkü bu çabalar şu anda hükümeti güç duruma düşürüyor ve gericiler onu kullanıyor. Bazıları nerdeyse bu demokratik mücadeleyi provakasyon sayacak.

Oysa Kürt devrimcileri ilk kez şu sayın CHP iktidarı döneminde Kürtçe yayın yapmadılar.Roja Welat MC'nin terörü altında çıktı ve dış bir mücadeleyle sürdürüldü. Bazı yayınlar ise üç yılı doldurdu. CHP liderlerine düşen Kürt halkının devrimci ve demokratik güçlerine karşı çıgırtkanlık yapan bu koroya katılmak değil, demokratik halklara saygılı olmaktır.

Türkiye sosyalist ve demokratlarına düşen ise sermaye çevrelerinin bu gerici oyunlarını saldırılarını açığa çıkarmak, onlara karşı ve CHP'nin geriye doğru atacağı adımlara karşı ciddi şekilde mücadele etmektir.

Çünkü bu oyun susularak değil, ancak böyle bozulabilir. Şovenizm propagandası çürütülerek, kitlelere gösterilen yanlış hedefler desifre edilerek, Kürt halkının demokratik taleplerine sahip çıkılarak bozulabilir.

Bu saldırının yalnız Kürt halkının devrimci ve demokratik güçlerine, bazılarının sosyal şoven yargıları ile "Kürtçülere" yöneldiğini sananlar kesinlikle aldaniyorlar. Onlar böyle sanıp boşuna kendilerini emniyette bilmesinler. Böyle sananlar feci biçimde aldandıklarını görecekler ve pahalıya ödeyeceklerdir.

Faşist güçlere karşı bugüne dek verilen mücadelede Kürt halkının sosyalist, demokrat, yurtsever güçlerinin büyük payı vardır.Faşistleri, militaristleri, bazı vatan kurtaran sahte kahramanları düşündüren, maceracı girişimlerden alıkoyan bir neden de Kürt halkının gösterebileceği dirençten duydukları korkudur. Hızla uyanan ulusal ve demokratik hakları için, iyi bir gelecek için, insanca bir düzen için emekçi Türk halkıyla omuz omuza mücadele eden Kürt halkını sindirmek kimsenin haddi değildir artık.

NEWROZ Û ROJA DIJ

NIJAD PARÊZIYÊ HAT PIROZKIRIN

Cejna gelê Kurd, Newroz, di meha çûyi da bi dîlşahi hat pirozkirin. Çer tê zanin, 21. Adar roja cejna newrozê ye, serê salê ye di teqwima newrozê da. Ev sala 2590 ye gora Newrozê

Newroz ne tenê li Kurdistanê, li ba gelên Îranê ba Eceman û Efganiyan ji tê pirozkirin.

SERHATİYA NEWROZE

Di çirokê da usa dibêje: Zemaneki li Kurdistanê bi navê Dahaq hukumdarek zahm hebû. Ewi li ser xebatka xan, li ser gelê reben zulm û teqayê mezî dîkr. Rojeki li ser milên wi da du mar pêyda bûn. Hekimani

Bî vi awayi Kurd, bi hatina biharê ji rojên teng xilas dibin û newrozê bi dîlşahi piroz dikin. Ew li newrozê cilên nuh ên rengareng (helbet çû ku di destê wan da heye...) Li xwe dikin, listikan derdixînin, govendê digrin, stranên dibêjin, diçin seyrangahan, dadîkevînan qiraxên avan û li ser çiyên agir vedîxînin.

Lê belê, Dehaq çû, yê nuh hatin. Kurdistan hat talankirin, parvakirin û gelê Kurd di bin zulmê da ket xizaniyek û nezaniyek mezî. Gelê me ji demên dijwar, ji çetnayên

dî pîçûk ditîn, tevi ekonomiya wan, Zîmanê Wan diroka wan û hemû çanda wan qedexe kirin, sonda hîştin.

Nijadparêzi di destpêka sedsala bîstê da gelek pêş da çû. Faşîstên hov bi navê wê reziltiyên dînê derxistî. Tevi pelixandina faşîzmê, nijadparêziyê ji derbeke mezî xwar.

Eşkere ye ku ramanên nijadparêziyê bê bîngê in, pîç in. Îlm û zanîne daye ber çavan û pratîgê ji îspat kirîye ku qe nijadek ji nijadê dîn bilind nîne. Ji xwe, bi meşîna dirokê nijad ji tevîhev bûne. Sedemê pêşveçûna an şundamayîna gelan ne nijadi ye.

Ew ji şertê çivaki û tebiî der tê. Ku zordestî û kedxwari ji ser gelan rabe, ku ew firsendê baş bibînin, hemû gel ji dikarin pêş da biçin û serfînyaz bibînin.

Nîha ji hin li gelek ciyên dînê nijadparêzi bi hemû hovîtiya xwe dom dîke. Li Efriqa Başur, Li Zîmbabwe reşîk di bin nîrê sisîkên kolonyalist da ne.

Reşîk li van welatan 5-6 qati sisîkan in, lê kolonyalistên zordest tu azadi nedane wan, ew dil û xîzan kirine. Li Hamêlkanê ji di mabeyna reşîk û sisîkan da wekhevî tune. Reşîk ji gelek heqên mirovi bê par in. Sisîk ewana piçûk dibînin û li wan teda dikin. Tevergera gelan diji nijadparêziyê li van welatan û welatên dîn dom dîke.

Tirkiyê, li Îranê li Iraq û Sûriyê ji heqên mirovi, ji azadiyên gelî bê par e. Zordest nahêlin ku gelê Kurd bi zîmanê xwe bixwîne, bîwîse û bîpeyîve. Çanda gelê me, heya stranên hatiye qedexe kirin. Gelê me ji çand û dirêka xwe bêhay ma ye. Ew dixwazin ku gelê me bi zorê bîkin Tirk, Ecem û Ereb.

Kurdan, gava diji zordestan serhildane, tevgera wan bi kuştin û menfî kirina sedhezaran hatiye pelaxtin. Ev hovîtiyên han iro ji li ber çavê hemû dinyayê derbaz dibin.

Bona vê yekê, maneyê 21. Adarê ji bo gelê Kurd du qat girîng e; ew him roja newrozê ye, him ji roja dij nijadparêziyê. Gelê me di vê rojê da cejna xwe piroz dîke û tevgera xwe diji zulmê zordestiyê, diji nijadparêziyê pê dîke.

GELÊ KURD BENDÊN ZULME WÊ BIŞKÊNINE

Gelê Kurd gelekî kevn e. Diroka wi digihije hezarsalan. Kurdistanê bajarvaniyên kevn ditiye. Kurdan hin sê hezarsal berê bajar avakirine, cokên avdanê çêkirine û hin di wê çaxê da bi nivîsandîne mijûl bûne. Iro ku gelê Kurd dil e û ewqas sonda maye, ev ne sîcê gelê me ye. Herkes ji pê dîzane û dibêje ku gelê Kurd xwediyên rûçîkên bilind e; mîrxwas û jir e. Gelê Kurd evindarê azadiyê ye. Ew wek çiyayên Kurdistanê serbilind e. Pîr mîxabînan ku dujmanan dor li welatê me

Koroya DHKD'ya Engerê û Dengbêj "Newroz" di şeva Nurozê da...

gelek dermanî kirin lê tu çare jê ra ne dîtî. Şeytên ji Dehaq got: "Hewçê ye ku her roj mîjuyên du xortan bîdî maran." Ji wê rojê sonda her roj Lawek û keçek kuştin û mîjuyên wan dane maran.

Demeki bi vi awayi çû. Piştê rojki xelkê rabû ser xwe, êrişî qesra Dehaq kir. Kaweyê Hesîsker pêşîya wan kîşand, wî bi çakûça xwe serê Dehaq pelixand û gelê Kurd ji dilîyê xilas bû.

Ev çirok ji kurayiya dirokê tê. Belê, hezarsalan berê çû pêkhatîye, em nikarin bi awakî eşkere texînan ber çavan. Lê di diroka gelan da rojên cejn û şayan helbet bê bîngê nîn in. Ku bûyerek mezî, bûyerek çê derbaz ne bûwa, dernehata sedemê cejnê ji ne dibû. Ew tenê rojên usa girîng in ku gel ji afateki xilas dibe, digihije firehiyê an zora dujman dibe, ew roj dibîne cejn û şayi.

HATINA BIHARÊ

Li aliyê dîn, roja Newrozê rojek biharê ye. Rojên sermê û berfê tevi birçîtiyê diçin, dînya dibe germ, ax xwe tevde. Kulîlk vedibin, mîrg û dar şîr dibin, jin nuh va dîkele.

Di mitolojiya Kurdan da du xwedê -Hurmuz û Ehreman- tim bi hev û du ra şer dikin. Ehreman aligirê zivistanê ye, derd û bela hemû ji wi tîne. Hurmuz xwedêyê rindiyê ye. Gava Hurmuz zora Ehreman dibe zivistan dîce û bihar tê.

mezî derbaz bû, hat iro. Wê dişa Newroz ji bir nekî, ew di dilê gelê me da ji. Iro ji gelê me, bi pirozkirina newrozê hêviya xwe bo azadiyê, bo rojên rind nîşan dîde.

21. ADAR, ROJA DIJ NIJADPARÊZIYÊ

Digel Newrozê, 21. Adar roja dij nijadparêziyê ye di navbera gelan da.

Di sala 1960'da roja 21. Adar, li Efriqa Başur reşîkan mitîngek çêkirî bûn. Sisîkan bi çekan li wan xistin, 69 kes kuştin û bi sedan ji birindar kirin. Hemû gelên, dînê, hemû mirovên pêşverû nalet li vê zulmê û xwinrêtnê anîna û hevalbendiya xwe bi reşîkan nîşandan. Milletên Yekbûyi ji ew roj kir roja diji nijadparêziyê di navbera milletan da. Milletên Yekbûyi isal ji (1978) bi timami sala diji nijadparêziyê ilan kirîye.

Nijadparêzi ideolojiyek sermîyandaran e. Kolonyalîstan, dema ku êrişî ser welatên Hamêlkanê, Esiyâ û Efriqê kirin, heyiyên wan talan kirin, gelên wan dil kirin û gotin ku: "Eslê me çê ye, bilind e; em jêhati ne û bajarvan in. Gelên dîn-yên reş, zer û esmer nijadên nîzm in...Hewce ye ku ew di bin nîrê me da bin..." Her usa ji, kedxwar û zordestan li pîr deran nijadparêzi kirin, gelên

Kecên Kurd seva Nûrozê, di govendê da... Şeva stembolê...

GELÊ KURD JI DI BIN NÎRÊ NIJADPARÊZIYÊ DA YE

Mana vê rojê bo gelê Kurd ji gelek mezî e. Ji ber ku, gelê Kurd di bin zordestiyê nijadparêziyê da ye.

Welatê me iro perçe perçe ye. Emperyalîstan û zordestên Rojhilata Navin ew kirîne 3-4 kerî û gelê Kurd dil kirîne. Ew bi hevra, heyiyên Kurdistanê yên sererdin û bînerdin talan dikin, dixwin. Ewana gelê Kurd xizan kirîne û di nav tariyê da hîştîne. 20 milyon Kurd li

girtîne û hundir da ji axan û şêxan gelê me perçe perçe kirîne, piştê me şikandîne.

Lê gelê me ji vê dilîyê ra razi ne bûye û tîkoşîna wê bo rîzgariyê dajoy, roj bi roj xurt dibe. Ewê zû an dereng, hemû qeyd û bendên dilîyê bîşkênîne, bigihije azadiya xwe û di koma milletan da ciyê xwe bigre. Di vê tîkoşîna da gelê Tirk ê xebatkar û hemû gelên dînê hevalên me ne. Karkerên hemû welatan birayên me ne. Xebatkarên Kurdistanê pêşengîya tî-

koşına azadiyê dikin. Ewê çare nine, welat ji hemû bendê zulmê û kedxariyê xilas bikin.

Rojeki zû an dereng- roja welat hîlbê û gelê me bigihije azadiyê, pêşveçûnê û sosyalizmê.

Biji azadi, bimri koletî!

ŞEVA NEWROZÊ LI STEMBOLE

Gelê Kurd isal bo pirozkirina newrozê li Stembolê û Enqerê şevên newrozê saz kir.

Li Stembolê şeva newrozê

Gelek tevgerêdanên demokratîk, di nav wan TSİP (Partiya Karkeran ya Sosyalist-Tirkîyê) PİM (Komela Diji Bettali û Buhayiyê) SGB (Yetkîtiya Xortên Sosyalist) DHKD'yên bajarên din, Kovara Rîzgari û pîr kesane mesajên pirozkirî û piştgeyîyê şandibûn şeva newrozê û dij nîjadparêziyê. Şevê da gelek ji sosyalist û demokratên Tirk hebûn û ewana ji hevalbendiya xwe bi gelê Kurd ra nişand. Xortek Laz ji derket û bi zîmanê xwe heb bestek xwend.

Ev şerê jiyin û mirinê...
Bihelşinin vê dezgeyê kevn,
Dinêyek nuh dixwazin em!
Pozbîlînd êdî bizanbin
Nah şunda her tîşt em in!

Ev şerê me yi paşin e,
Şerê dijwar û giran.

Bi entarnasyonalê
Rîzgar dibe insan!

Piştî xort û keçên DHKD'yê û SGB'yê govend girtin û listikên welat nişandan. Koroya SGB'yê ji bi Tirkî marşê û stran gotin. SGB'yê piyeseke kurt ji nişanda. Ew di derhaqa şer û aşîtiyê û dij nîjadparêziyê bû.

Civinê da heb bestvanê Tirk Hasan Hüseyn ji hebû. Ewî ji çend heb bestê xwendin.

Di şevê de dengbêjek bi navê "Newroz" û sê hevalên Koma Azadi marşê û stranê kurdi gotin û gahdar gelek dixweş kirin. Koma Azadi, heb bestê ku li ser Roja Welat hatibû nivisandin û me di hejmarê çaran da çapkîrîbû, ew ji kîriye kîlamê û dibêje.

Guhdaran ji vê kîlamê, ji kîlama ku li ser Lenin hatibû gotin û ji ya Yêkê Gulanê gelek hez kirin.

Di mabênyan da projeksiyonê resmên nîjadparêziyê, yên şer û têkoşinê nişandan. Haziran bi eleqek mezînan li wan nihêrin. Gelek mesajên piroziyê û dij nîjadparêziyê hatin xwendin. Şev bi şahî û serfînyazî derbaz bû.

Li Kurdistanê gelê me, newroz wekedetên bav û kalan piroz kir. Nîjadparêzên zordest hin nahêlin ku li bajarên Kurdistanê newroz eşkere bê piroz kirin. Li Vanê ji xortan şevêk hazîrkiribûn, lê Wali îzna civînê neda. Gora zagonan divê civînan serbest buwa. Lê çerçevê zanînan, li Kurdistanê merivên hukumetê bi xwe guh nadîne zagonan û ewana dêxîne bin liangan.

Şevên Stembolê û Enqerê

der welat ji, wek salên çûyî, li gelek bajarên Ewrûpê newroz piroz kirin û diji nîjadparêziyê derketin.

Bo pirozkirina newrozê li gelek bajarên Ewrûpê komitên newrozê hatin saz kirin. 9 komelên karker û xwendekarên Kurd û 13 komitên newrozê di roja 25 Adar li Duisburgê, di 1. Avrîl li Stuttgardê şeva newrozê saz kirin. Ew di belavoka xwe da usa dibêjin:

"Sala 1978 di diroka xebatê gelê Kurde diji zordariyê, nîjadparêziyê û kolodariyê de zef girîng e. Komên gelên meye kedkar, demokrat û welatparêzên gelê me saz bendkarîke pêşmesî pêkanin. Komên gelê Kurdistanê bi

Demek ji "Dawiya Dehaq" Şeva Enqerê...

di roja 18. Adarê li Qesra Spor û Nişandaniyê (Spor ve Sergi Saray) çêbû. Xortan, çend rojan berê da afîşên newrozê li her derê bajêr xistibûn. Qasî 3-4 hezar kes li şevê civiyan.

Destpêka şevê da serokê DHKD'ya Stembolê Mehmed Arslan di derhaqa newrozê û roja dij nîjadparêziyê qise kir. Wi got: "Newroz, bo gelê Kurd rojeki zef girîng e. Vê rojê da gelê me diji zaliman yekbûyê û Kaweyê Hesinker serê Dehaq perçiqandîye. Her usa ji iro roja dij nîjadparêziyê ye di navbera milletan da. Gelên bindest û aşîxwaz iro têkoşin û yekîtiya xwe bi dengê bilîndtir eşkere dikin."

Şevê da heb bestvanê Kurdi li Tirkî hatin xwendin û koroya DHKD'yê (Komela Çanda Gel a Şoreşger) marşê û stranên kurdi gotin. Xort û keçan govend girtin û listikên Bidlisê, Vanê Qerekosê û Çolemêrge tevi def û zûrnê listin. Xortên Beyazidê ji govenda xwe bi meşk û bilûrê girtin.

Agir dane niфта nav tasan û pê "NEWROZ" nivisandin. Wê demê da ronî hatin xevdakin û li çar aliyê salonê agirê hêstan wek stêran geş bûn..

Memo-dengbêjek ji aliyê Dêrsim û Heyder bi Zazaki û Tirkî, Heval û Koma Azadi ji Kurdi kîlam gotin şahîyek mezînan derxistin. Gava "Herne Pêş" hate gotin bi hezaran kes tevê bûn:

"Herne pêş! Herne pêş! Dewr û dem ya we ye,

"Welat, çav li rê, bendewarê we ye."

Salonê, bi sloganên "gelan ra azadi", "biji azadi, bimre koletî" "bimre kolonyalizm" "Bimre faşizm" "Bîratîya gelan yekîtiya karkeran" "dengê Roja Welat nayê birin" deng da.

LI ENGERÊ

Li Enqerê xortên Kurd û Tirk, wek sala berê şeva newrozê û dij nîjadparêziyê bi hevra saz kirin. DHKD'ya Enqerê û SGB bi hevra bajar afîş kirin. Belavokên wan, bona ku tê da behsa heqê Kurdan dikirin, hat kom kirin.

Şeva newrozê û dij nîjadparêziyê li Enqerê di salona "Mihendizên Makîne" bû. Salonê varê zû da tiji bû û pîr kesane li ser liangan sêrkirin.

Xortên Kurd bi kurdi, yên Tirk bi tirkî derhaqa şevê da xebîrdan.

Xortên DHKD'yê bi navê

Koma Azadi, bi stran û marşên Kurdi şahîya cejna Newrozê zede kirin...

"Dehak'ın Sonu" (Dawiya Dehaq) piyeseke kurt nişandan. Vê piyese da serhati û mana newrozê di hate xuyakirin. Dehaqê Zalim ku li dawiyê bi çakûca Kaweyê Hesinker hat kuştin, salonê da bû deng û çapîkê şahîyek mezînan.

Koroya DHKD'ya Enqerê marşê û kîlamên kurdi gotin ku yek ji wan Enternasyonal bû:

"Rabîm êdî, rabîm ji xewê,
Rabîm, hemû bindestên

dînê!

Diji zulmêwek wolkanîmem,

cardin nişanda ku gelê Kurd li cejna xwe xwedî derketîye û ewsal bi sal bi zêtir xurti wê piroz bike. Ewê di rojên newrozê da yekîtiya xwe pêt bike û hêviya xwe bo azadi, pêşveçûn û aşîtiyê bişidine... Xort û keçên welat her sal bi dengê bilîndtir bêtin:

"Herne pêş! Herne pêş! Dewr û dem ya we ye,

Welat, çav li rê, bendewarê we ye."

LI DER WELAT

Îsaî karker û xwendekarên

Keça Kurd laçka serê xwe davêje nav şer... Şeva stembolê...

xwestina bona demokratî û azadiyê saz bendiyên xwe pêktînin.

Cejna NEWROZê di dava xebatê de rengêki geli wergirtî ye û bûye mîzginanîyê serketîna ronahiyê li pêşberî tariyê û azadiyê li pêşberî zordariyê. NEWROZ di xebatê Gelê Kurde diji înkâr û qedexekirina diroka wî, çandîya (bajarwerîya) wî zîmanê wî û nîrê zordariya wî de rojeki zef girîng e; lê xenci vê ji rojêkê xweşî û şayîyê ye. Ew roja def û zûrnê, govendên û heb bestvanan e.

Koma Gelan, sala 1978 ji 21 Adarê (Ji NEWROZê) şunda "Sala Xebatê Dij-nîjadparêziyê" îlan kir. Bo ku isal roja destpêkirina "Sala Xebatê Dij-nîjadparêziyê" û Newroz yekdibîn, girîngiya xweşî û şayîyên Newrozê zêdetir dîke. Bi awayê û rêya hevrapirozkirina NEWROZê, em him diji nîjadparêziyê li hemû cihanê û him ji diji zordariya hovîti, hewlên faşîstî û rêzên xebatê gelê xwe de şûna xwe digirin.

Li gelek derên Almanya Rojava "KOMITÊN NEWROZE" saz bûne, ên ku "CEJNA NEWROZÊ û ÊVARÊN XEBATA DIJ-NIJADPARÊZÎ" pêktînin. Di van êvaran da xebatê gelê me bo mafê û azadiyên wîyan demokratî tê zaravê û çandîya (bajar-tîya) wiye dewlemendê bê naskirin. def û zûrne bînan lîxistin, saz bendên dengê xwe bilînd bikin û govendên leyîstîkên geli yê bînan girtin. ➔

CAMI İLE KİLİSE ARASINDA ÇIR ÇIR

Ecevit hükümeti kurulalı üç ay oluyor. Bu kadar kısa bir sürede bir hükümet fazla bir şey yapamaz. Yalnızca devrimler içinde kurulan, ya da bir devrimle başa gelen hükümetler böylesine kısa bir sürede büyük işlere el atabilir, çok şeyi temelinden değiştirebilirler. Ecevit hükümeti böylesi değil elbet. O eski CHP'nin bildiğimiz CHP'nin hükümetidir. yaşlı burjuva CHP'nin, sopasını işçilerin-köylülerin üstünden eksik etmeyen, halkımız üzerinde zulüm ve zorbalığın çeşidini uygulamış olan CHP'nin... Ne değişti ki CHP devrimci olsun? Mollalar ona muska mı yaptılar? Yoksa sihirli bir sudan mı içti? Yo ola ki, o kış yılanı gibi bir deri soyundu ve bir yenisini giydi.

CHP bu son yıllarda, Kayseri'nin eşiği gibi yeni bir renge bürünmüştü. İlk kez, 27 Mayıs 1960'tan sonra sol hareket güçlü şekilde ortaya çıkınca İsmet Paşa ortaya bir söz attı, CHP'nin "ortanın solunda" olduğunu söyledi. Onun amacı solun gelişmesine ayak koymak, emekçileri aldatmaktı. Yani o, CHP'ye yeni bir boya çekiordu. Köpeklerin önüne kemik atılır gibi, İsmet Paşa da bu sözü küçük burjuvaların önüne attı. CHP'nin yaptıklarından bıkmış olan, ama ondan bir türlü de el edemeyen birçok "demokrat" "ilerici" "Solcu" kişiler bu söze sınıksı sarıldılar, yaşlı CHP'yi gönüllerinde yenilediler, umutlarını tazelediler ve yine CHP'ye bağladılar. Ünlü "Kayserili" de o zamanlar İsmet Paşa'nın yanındı idi. Ama bu söze herkesten çok sahip çıkan Ecevit oldu.

İsmet Paşa'nın boyası birkaç yıl CHP'ye yetti, sonra da eskidi. Halk durumun eski hamam-eski tas olduğunu, CHP'nin eski CHP olup onda birşeyin değişmediğini gördü. Bu kez Ecevit öncülüğü Paşa'dan aldı ve partiye yeni bir boya çekti! Ülkenin faşist zulüm altında olduğu, ilerici ve demokrat hareketin ezildiği 12 Mart günlerinde Ecevit yeni bir umut gibi göründü.

O, emekçilerin ezilenlerin gönlüne göre konuşuyordu. Bu düzen artık eskimiştir, değişmelidir, diyordu. CHP'nin artık eski CHP olmadığını, kendisini yenileyip sol ve demokrat bir parti haline geldiğini söylüyordu. Ve diyordu ki: "Halkımızın kabul ettiği yere kadar bizim solculuğumuz devam eder".

Bu sözler kitlelerin hoşuna gidiyordu. Kitleler onu alkışlıyorlar ve "umudumuz Ecevit!" diyorlardı. Karaoğan ülkenin dört bir yanını dolaşarak, yaptığı konuşmalarla halkın umudunu büyütüyordu.

Ülkenin durumunu açık ve doğru biçimde görenler, bu güzel sözlerin temeli olmadığını biliyorlardı. Yalnız tatlı sözlerle birşey değişmez.

Halkın çoğunluğunun -işçi, köylü- ve diğer tüm emekçilerin içinde bulunduğu bu zorluklar, acılar nereden kaynaklanıyor? Açlığın, işsizliğin, yoksulluğun sebepleri nedir? Neden gençler çatıyorlar, işçi-köylüler seslerini niçin yükseltiyorlar ve neden onların üstüne polis ve jandarma gönderiliyor?

Açıktır ki, bu sınıfsal bir mücadeledir. Toprak ağaların, beylerin elinde, köylü ise topraksızdır. Köylü çalışıp, üretiyor ama ürünleri ağalar ve diğer zenginler tarafından elinden çekilip alınıyor. Köylü topraksız oldukça ve büyük topraklar bir avuç ağanın, büyük toprak sahibinin elinde bulundukça köylülerle onların mücadelesi de devam edecektir.

Kısacası, tüm sorunların, kavgaların temelinde bu zorbalık ve sömürü düzeni vardır. Bu düzenin değişmesi tatlı sözlerle değil, zulmün ve sömürünün ortadan kaldırılmasıyla olur; Yani üretim araçları bir avuç ağanın, burjuvanın elinden alınıp topluma maledilmelidir.

Son birkaç yılda Demirel, Türkeş ve öteki yandaşları emekçi halka ağır baskılar yaptılar. Sonunda MC yıkıldı ve Ecevit'in başkanlığında yeni bir hükümet kuruldu. Emekçi halk, Ecevit'in kendi üzerlerindeki baskıları kaldıracığını ve sorunlarına hiç değilse açlığa ve işsizliğe çözüm bulacağını umut ediyordu. Yeni hükümet bu yolda neler yapıyor.?

Yaptığı o ki, ilk önce paranın değerini yüzde otuz düşürdü. Para değerinin düşmesi çok geçmeden etkilerini alış gücü üzerinde gösterecek, işçilere ve diğer emekçilere büyük zararlar verecektir. Yani emekçiler daha da yoksullaşacaklar. Neden yeni hükümet bu yola gitti? Çünkü Türkiye ekonomisi emperyalizme bağımlıdır, zayıftır ve ağır borçlar altına girmiştir. Yeni kredilerin alınması için ileri kapitalist ülkelerin, emperyalist kuruluşların İMF ve benzerlerinin istekleri yerine getirilmelidir. Hükümetin önünde iki yol var: Ya emperyalizmle bağları koparacak, ülkeyi ve toplumu emperyalist boyunduruktan kurtaracak; ya da onların dediğini yapıp bağları pekiştirecektir.

CHP bu ikincisini yaptı. Çünkü o da bir burjuva partisidir. O da sosyalizmden korkuyor. Çaresi yok, o da zenginlerin yolundan yürüyecek.

CHP "anarşi"nin hakkından geleceğini söylüyordu. Güzel zaten emekçiler, sosyalistler ve demokratlar da istiyorlardı ki, MC'nin zorbalığı, bozkuçların ve diğer gizli-açık faşist güçlerin kan dökücülüğü artık son bulsun.

Yeni hükümet faşistlere karşı henüz ciddi tedbirler almış değil, o MC taraftarlarının elinde bulunan bir kısım kadroları bozkuç oraya kendi yandaşlarını yerleştirmek istiyor. Bu alanda

da CHP ince eleyip sık dokuyor, kendine göre adamlar arıyor; olmaya ki bazı "aşırı solcular" ve halkımızın yurtseverleri de arada görev alsınlar! Öyle görünüyor ki, CHP de aynen MC gibi sosyalistleri, demokratları ve yurtseverleri işsiz ve aç bırakacak..

MC döneminin birçok vali ve polis müdürleri yerlerinden alındılar, ama bu kez de Doğu'ya gönderildiler. Öyle anlaşılıyor ki, gerici ve faşist kişiler halkımıza uygun bulunuyor.

Ama yine de daha gerici ve faşist güçler bu hükümetten çok rahatsızlar, onu birgün önce düşürmek için çaba gösteriyorlar. Onlar, yeni hükümetin kuruluşundan bu yana saldırganlıklarını, kan dökücülüklerini gündün güne arttırdılar. Bir adım geriye atmak istemiyorlar. Gözleri kuduz itlerinkine dönmüş bu kudurganlıkla ne yapacaklarını bilemiyorlar. Şurayı burayı bombalıyor, gençlere karşı kitle katliamları düzenliyorlar. Sön olarak da Ankara'da Savcı Doğan Öz'ü öldürdüler.

Bütün bu olaylar karşısında hükümet durup şöyle diyor: "Ben anarşiye karşıyım, anarşi ister sağdan gelsin, ister soldan!"

Oysa anarşinin hangi yandan geldiği gözler önündedir. Anarşinin neden kaynaklandığı da.

Tüm sınıflı toplumlarda olduğu gibi Türkiye'de de işçiler, köylüler ve tüm diğer emekçiler zulüm ve sömürü boyunduruğundan kurtulmak için mücadele ediyorlar. Bu mücadele onların hakkıdır. Onlar uyanıp birleştikleri zaman zalimlerin hakkından gelebilir, onların sonunu getirebilirler. Açıktır ki, büyük toprak sahipleri ve burjuvalar da onların uyanıp birleşmesini istemezler. Bu nedenle de emekçilere düşüncü ve örgütlenme özgürlüğünü tanımazlar. Bu haklar yasalarda şu ya da bu ölçüde varolsa da, egemen güçler, kendi düzenlerini tehlikede gördükleri zaman emekçilerin üstüne yürür, örgütlerini dağıtır, onlara zulmeder ve onları hapse atarlar. Yalnız para değil, basımevleri ve büyük gazeteler de onlarındır. Devlet onların elindedir. Onlar emekçilerin üzerine polisi ve jandarmayı gönderirler. Bütün bunlar da yetmezse, milis güçleri, bozkuçlar ve benzerlerini de beslerler.

Açıktır ki, zorbalık saldırganlık ve cinayetler sağdan geliyor. Bazı solcu gençler de kendilerini tutamayıp, sabırsız davranıp zamansız eylemlere girişiyorlarsa bunun da nedeni yine sağdan gelen bu zulüm ve zorbalıktır. Onlar ajanları, provakatörleri de devrimci hareketin içine sokup onu zamansız ve yanlış eylemlere sürüklemek, yozlaştırmak isterler.

Peki yeni hükümet de durumun böyle olduğunu bilmiyor mu? Nasıl bilmez! O da gerçeğin böyle olduğunu iyi bilir. Peki neden her lafın başında öyle deniyor: "Anarşi ister sağdan, ister soldan gelsin..."

Çünkü bu hükümet de burjuvaların ve büyük toprak sahiplerinin hükümetidir. O anarşiye istemiyor, çünkü bu onun sonu olur. Ancak o, güçlü ve kararlı bir şekilde de faşist güçlerin üstüne gidemez. Çünkü faşist güçlerin ardında da yine burjuvalar ve büyük toprak sahipleri var. Yeni hükümet, ancak emekçilerin, sosyalist ve demokrat güçlerin desteğiyle faşist güçlerin hakkından gelebilir, onların belini bükebilir. Ama hükümet, CHP'nin kendisi de emekçilerin mücadelesinden sosyalist ve demokratik örgütlerin gelişmesinden ürküyor. O ne zenginlerin çıkarlarına dokunabilir, ne de sosyalist ve demokratik güçlerle güçlü bir birlik oluşturabilir. CHP cami ile kilise arasında kalmıştır.

En gerici güçler CHP'ni daha da sağa çekiyorlar. Kendileri kan döküp CHP'ni suçluyorlar, "sen sola teslim olmuşsun" diyorlar.... CHP de, hemen ürküyor, geri çekiliyor, hayır diyor! Kendi masumiyetini ıspat için de sosyalist ve demokrat güçlere vurmak için bahaneler arıyor.

Yeni hükümetin Kürtçe ya da Kürt dili ve kültürü ile ilgili kitaplara, dergi ve gazetelere karşı tutumu MC'ninkinden daha iyi değil, belki daha kötü, çünkü CHP'nin şovenizmi eskiye dayanır, bu onun içine işlemiştir. CHP kendisini sermayedarlara, şovenlere beğendirmek için sanki için sanki şunu demek istiyor: "Ben herkesten daha şovenim, ben Kürt halkının mücadelesine herkesten daha karşıyım!"

Biravo! Ama CHP bu tutumla ilerici güçlerden kopar, emekçi kitlelerin desteğini kısa sürede yitirir ve faşizme güç yetiremez. Faşizm geldiği zaman CHP'nin de altında kalacağına kuşku yoktur.

Bizim CHP yöneticilerine diyeceğimiz şudur: Sosyalist ve demokrat güçlerin yakasından elinizi çekin! Halkımızın yurtsever güçlerinin yakasından elinizi çekin! Siz, düşüncü ve örgütlenme özgürlüğünü, kayıtsız şartsız getireceğinizi söylüyordunuz. Bu sözünüzü yerine getirin. Yanlış ve boş şeylerin peşini bırakın. Hiç kimse sosyalist mücadeleyi ve halkımızın ulusal demokratik mücadelesini durduramaz.

Biz elbet faşizme karşı mücadelenin de, özgürlük ve demokrasi uğrunda mücadelelerinin de asıl yükünün sosyalistlerin, demokratların ve yurtseverlerin omuzuna düştüğünü biliriz. Bunun için de birlik oluşturulmalı ve güçlü bir şekilde emekçi kitlelerin önünde yürünmelidir.

KÜRDİSTAN'DA JANDARMA BASKISI DEVAM EDİYOR

Hükümet değişti ama, şark cephesinde yeni bir şey yok! Hoş garp cephesinde de yeni bir şey yok ya... Eski hamam eski tas.. Kürdistan'da polis ve jandarma yine bildiğini okuyor. Bazı sayın valiler ve sayın savcılar da tabii. Diyarbakır'da gazetemizi satmaktan, beş genç, beş aydan beri tutuklu. Mahkeme önüne bile çıkarılmadılar daha. Basın Kununu dersin Fırat'tan öteye hiç çalışmaz. Diyarbakır savcısı bildiri dağıtmayı, afiş yapıştırılmayı bile yasaklamış, yani Anayasayı dahi "tebdil, tahrif ve taçyir" değil de, doğrudan rafa kaldırmıştır! Canı öyle istemiş, ne denir!.. Peki burası sömürge değil de ne yani?...

Mahkum ve silah arama bahanesiyle birçok köyüne geçtiğimiz günlerde Merkez jandarma karakolu tarafından seri baskınlar düzenlendi. Amaç, aslında halka gözdağı vermek.

1.3.1978 günü Sêd ve Keferşeme köylerinden, Keferşeme muhtarı da dahil 9 kişi köye yapılan baskından sonra yakalanan karakola getirilmiştir. Getirilenlerin suçu her zulüm örneğinde görüldüğü gibi mahkumların yerini söylememek! Bir hafta kadar önce de Baçın köyüne giden jandarmalar her tarafı aramışlar ve arama bittikten sonra iki köylüyü yakalayıp Midyat Merkez jandarma Karakoluna getirmişlerdir. Köylülere çeşitli suçlardan aramakta olan Nuri Ağırman'ın yeri sorulmuş onlar da bilmediklerini söyleyince falakaya yatırılmışlardır. Kanco Akay, Şeyhmus Akay adındaki yoksul köylüler her türlü işkence ve dayak gördükten sonra iki günde karakolda tutulmuş ve daha sonra salıverilmişlerdir. Serbest bırakıldıktan sonra da M.J. Karakolu kumandanı onlara "Sizi şimdiik serbest bırakıyoruz, ama Nuri'nin yerini söyleyinceye kadar sizi rahat bırakmayacağız. Sık sık "konuğumuz" olacaksınız!" demiştir. Bunun üzerine köylüler C. Savcılığına başvurmuş ve jandarma baskısı ile tehditlerinin sona ermesini istemişlerdir. Şu kesin olarak bilinmekte ve sayısız olayla doğrulanmış bulunmaktadır ki, yakalanıp getirilen köylüler suçsuz oldukları halde işkence görmeden kurtulmamaktadırlar Jandarma tarafından yakalanıp karakola götürülmek ve işkence görmek için ise aranan bir kişinin akrabası olmak yetmektedir. Çoğu kez bu olaylara savcılık bile haftalarca sonra müdahale etme gereğini ancak duymaktadır!

Jandarma, Mardinden gelen özel vurucu timlerle işbirliği yaparak ilçede terör estirmekte, aramalar yapmakta gece yarılari kapılar dipçiklerle dövülmektedir. Şimdiye kadar sadece Midyat kesiminde 10-15'e yakın ev aranmıştır. Kimin evinin ne zaman neden aranacağı bilinmemektedir. Halk arasında bu aramalar korku ve telaş yaratmakta "Batman'dan komando birlikleri gelirse ya ne yapacağız" denilmektedir.

1.3.1978 günü de merkez jandarma karakoluna bağlı birliklerin Sêd köyüne baskınlarının gelişimi ve sonuçları şöyle: Tam da düşün sırasında üç cernse dolusu asker köyün etrafını çevirmiş ve sağa sola ateş etmeye başlamışlardır. Artık Sêd köyü işgal edilmiş bir yer durumundadır! Halk panik içinde düşün yerini terketmiş ve evlere sığınmaya başlamıştır. Rastgele istedikleri eve giren jandarmalar ve Midyat Emniyet Müdürlüğüne bağlı polisler bu esnada Salih Demirci Kerim Küçükaskan Beşir Küçükaskan, Süleyman Bilgiç, Aziz Bilgiç, Şehmus Demirci, Süleyman Demirci adlı kişileri yakalayıp emniyete getirmişlerdir. Burada akıl almaz işkence ve zulüm uygulamasından sonra (iki gün) yakalananların beşi serbest bırakılmış Şeyhmus Demirci ve Süleyman Demirci ise yeni işkenceler için merkez jandarma karakoluna teslim edilmişlerdir. Tabii gerekçe hep aynı: Mahkumları himaye etmek! Süleyman

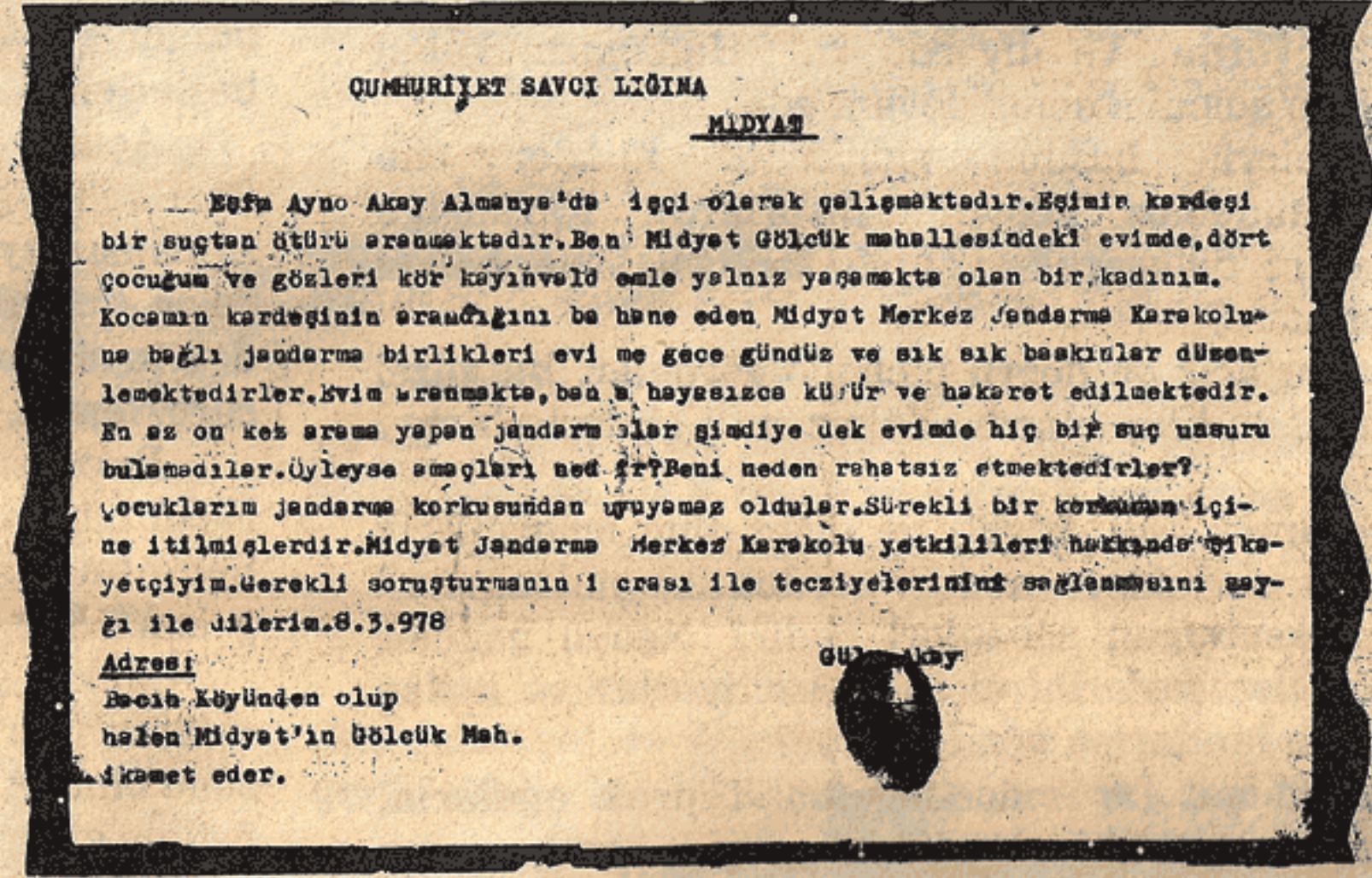
Demirci'nin karısı kocasının çok yaşlı olduğunu ve yapılan işkencelere artık dayanamayacağını belirterek 3.3.1978 günü Midyat C. Savcılığına başvurmuştur. Savcılık bütün bunlara rağmen hiç bir suçları olmadığını bildiği halde bu yoksul köylüleri karakoldan isteme gereğini duymamıştır.

Gene Kefer köyü imamı Ali Mürşit 2.2. 1978 tarihinde maaşını almak için Midyat müdürlüğüne gelmiş ve müfte kendisine karakol tarafından arandığını söyleyince karakola gitmiştir. Ali Mürşit Midyat Merkez jandarma karakolunda Mardin jandarma alayında görevli adını bilmediği bir yüzbaşıya teslim edilmiştir. Bütün olaylarda görüldüğü gibi Ali Mürşit'in de suçu aynı: Mahkum korumak, himaye etmek, ve yaralı mahkumları tedavi etmek! Yüzbaşı Midyat'ın çeşitli köylerine baskın yapmakla görevli olduğundan "görev sahasına" Ali Mürşit'i de beraber götürür ve uğradığı her köyde ibret olması bakımından köy imamını halkın gözü önünde falakaya yatırır ve ağır bir biçimde döver" Görév bitince de Ali Mürşit'i yanına alarak karakola gelir. Yapılan işkenceler sonucu Ali Mürşit'in kolu şişmeye başlar.

kulübede gelip geçen yolculara sattığım meşrubat ve gıda maddeleri satarak kazanmaya çalışırım. Bundan üç yıl önce köyümüze bir karakol binası inşa edildi. Karakol benim arsamda yapıldığı halde bana istimalak bedeli ödenmedi. Para da vermediler. Sonucun değişmeyeceğini sandığımdan yetkililere başvurmadım, Karakol binasını toprağımı gaspederek inşa edenler şimdi de tek gelir kaynağım kulübede ve arazimde bulunan kuyuya göz diktiler. Karakolun etrafı 2.3.1978 günü dikenli telle çevrilmeye başlandı. Tellerin çevirdikleri alana benim kulübem ve kuyum da giriyor. Yani benim olan arazi ve içindikiler zorbalıkla benim olmaktan çıktı. İnanın kazdığım kuyuyu kimse kardeşine bile 15.000 liraya vermez. Kulübe de 25 bin lira kadar eder. Arsa da en ucuzundan 3000.lira tutar.

SORU: İsa dayı bu zulüm ve haksızlık karşısında şimdi ne yapmayı düşünüyorsun?

İ.Y. Kaymakama dilekçe yazdığımı öğrenen çavuş beni çağırdı, ve hakaret etmeye başladı. "Bu arazi zaten senin değil, devletindir. Jandarma bu toprakları istediği gibi kullanmakta serbesttir. Bir daha şikayet

'Karakolda bizzat yüzbaşı tarafından yürütülen işkence karşısında dayanamayan Ali Mürşit'in "Ben bir din adamıyım, Allaktan korkun yok mu benim" demiş yüzbaşı da "Seni Allah bile elimden kurtaramaz" diye cevap vermiştir. Olay yöre halkı tarafından büyük bir tepkiyle karşılanmış ve üç gün aralıksız işkence gören Ali Mürşit'in savcılığa çıkarılması için Midyat C. Savcılığına başta köy halkı olmak üzere bir başvuru yapılmıştır. Savcılıkça serbest bırakılan Ali Mürşit'e halk yüzbaşığı şikayet etmesini söyler. Keferze köyünün imamının yurtsever halka cevabı şöyle olmuştur: "Yüzbaşı beni şikayet edersen cebine esrar koyar seni tekrar yakalattırım, böyle zalimlerin iftirasıyla yeniden yakalanmak istemiyorum" demiştir. Kürdistan'da yoksul köylülere ve halka karşı jandarmanın güvenlik kuvvetleri diye bilinen "kuvvetlerin" giriştiği baskı ve zulüm bununla da kalmıyor en ağır zulmü uygulayanlar bu eylemlerini açık bir biçimde halkı soyarak tamamlamaktadırlar. Arsasına beş para ödenmeden karakol inşa edilen bir köylü ile konuştuk:

SORU: Adın soyadın nedir? kendini bize tanıtır mısın?

CEVAP: Kartmin köyündenim. Adım İsa Yıldız. Köyümüz Midyat'a bağlıdır. Yoksul bir köylüyüm ve 6 çocuğum var.

SORU: Senin olduğun arsaya karakol binasını nasıl inşa ettiler? Şimdi mevcut arsası elinden neden almak istiyorlar, anlatır mısın?

İ.Y: Köyümüz Cizre'ye giden ana yol üzerindedir. Yolun (bitiştiğinde) de benim arsam bulunuyor. Daha önce de söyledim. benim köyde tarlalarım, çocuklarımın nafakasını çıkaracak arazilerim yoktur. Yaşamımı uzun yıllar önce yolun bitiştiğindeki arsama borç harç alarak yaptırdığım küçük bir

ettiğini duyarsam elimden kurtulamazsın" dedi. Ben bu tehditlere boyun eğmeyeceğim. Şimdi dava açmayı düşünüyorum. Başka elimden bir şey gelmez. Arazime göz koyanlar, çocuklarımın sofrasına çizmelerile basanlar bir gün hakettikleri cezayı bulacaklardır.

Hacı adındaki bir köylü de Kerboran nahiyesi yolunda, Kerboran jandarma karakol kumandanı tarafından nasıl soyulduğunu anlattı. Hacı Türk tekeli bu;juvazinin Kıbrıs işgal harekâtı sırasında bir elini kaybetmiştir.

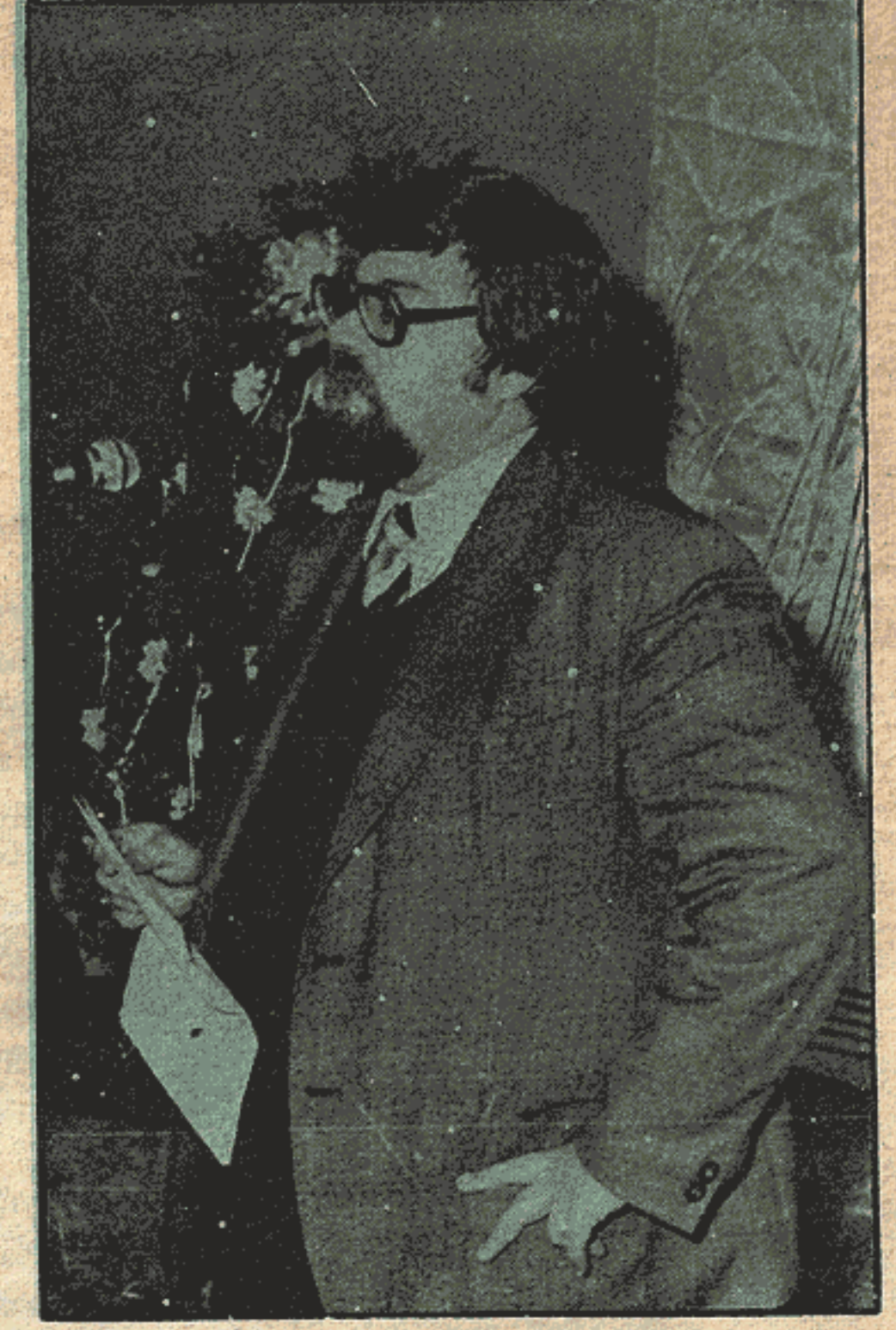
"Bundan dört ay kadar önce elimi Kıbrıs'ta kaybettiğim için bana bağlanan maaşı almış ve köye gitmek için Kerboran yolu üzerinde durmuştum. Yanımda köyümüzün muhtarı da vardı. O ay ikramiye ayı da olduğu için toplam olarak elime 8500 Tl. geçmişti. Biz araba beklerken yanımda bir taksi durdu ve içinden Kerboran jandarma karakol komutanı indi. Taksi şöforüne gitmesini söyledi. Önce ne yapacağımı anlayamadım. meğerse niyeti bizi aramış. Aradı da. Ama üstümüzden bir şey çıkmayınca üzerimde bulunan 8500 liranın 7500 ünü alarak cebine koydu. Ben itiraz edecek oldum. "Cebini kurşunla doldururum iki sene de bundan yatarsın" dedi. Sesimi çıkaramadım. Midyat'a muhtarla beraber geldik. Ve şikayette bulundum. dava sorgudadır. Muhtar da şahidimdir.

Bu baskı sömürü ve zulüm eylemleri yoksul halkımızın günlük yaşantısı olmuştur. Ulusal demokratik hakları için mücadelede, kararlılığını her zaman göstermiş olan halkımız bu sömürgeci zincirlerini de kırarak eşit ve özgür bir toplum kurmayı er veya geç başaracaktır.

FİSE GENEL SEKRETERİ

İLE BİR RÖPORTAJ

● Gazetemizin muhabiri, TÖB-DER'in düzenlediği Demokratik Eğitim Kurultayı'na katılmak üzere Türkiye'ye gelen FİSE (Dünya Öğretmen Sendikaları Federasyonu) Genel Sekreteri Sayın Daniel Retureau ile bir görüşme yaptı. Muhabirimizin sayın Retureau'ya eğitim ve kültür sorunları, Kürt halkının dili ve kültürüne yapılan baskılar ve özel olarak da ROJA WELAT'a yapılan baskılarla ilgili olarak sorduğu soruları ve onun yazılı cevaplarını aşağıda okurlarımıza sunuyoruz.

ROJA WELAT-Sayın Retureau, bazı konularda görüşlerinizi öğrenmek istiyoruz. Öncelikle bize FİSE'nin amaçlarını kısaca anlatır mısınız?

DANİEL RETURAU -FİSE'nin başlıca amaçları şunlardır:

-Tüm ülkelerde demokratik bir eğitim sistemini gerçekleştirmek; genç kuşakları, ulusal kültürleri ve meslek eğitimleri yönünde bilimsel bilgi ile donatmak; okur-yazar olmamayı tümünden ortadan kaldırmak,

-Silahlanma yarışının sona erdirilmesi ve barışı düşüncelerin geliştirilmesi; Askeri harcamaların azaltılması ve bu mali kaynakların, halkların ekonomik sosyal ve eğitim gelişmeleri uğrunda harcanması için çalışmak,

-Öğretmenlerin hak ve menfaatlerini savunmak hükümetlerin herhangi bir sınırlamaya tabi tutulmayan toplu sözleşme ve grev hakkı da dahil olmak üzere, tüm medeni ve politik hakları ve sendika haklarını tanımasını sağlamak için çalışmak,

-Gerek mesleki haklarını savunmak, gerek faşizme, ırk ayrımına ve emperyalist baskı ve sömürünün her biçimine karşı koymak için öğretmenler ve diğer sendikalar arasında dayanışma sağlamak,

-Çokuluslu tekelere ve onların yeni sömürgeci siyasetlerine karşı mücadele etmek; ülkelerin ekonomik bağımsızlıklarına ve ekonomik, sosyal, kültürel kalkınmalarına olanak veren uluslararası yeni bir ekonomik düzenin gerçekleşmesi için çalışmak.

SORU 2- Sizce demokratik bir eğitimin ana özellikleri nelerdir?

CEVAP- Demokratik eğitim ancak demokratik bir ülkede gelişebilir. Bunun için sınıf, din ve politik görüş ırk ve cins ayrımı yapılmaksızın herkes için eğitim eşitliğinin varolması gerekir.

Yine, eğitim sisteminden yararlanabilmeleri için yoksul halkla, işçi ve köylülere

yardımcı olacak sosyal ve ekonomik tedbirler alınmalıdır.

Demokratik eğitim içerik olarak kişiliğin çok yönlü gelişimini, ülkede varolan çeşitli kültürlerin korunmasını, ülkenin bilimsel, teknik ve kültürel gelişimini amaçlamalıdır.

Öğretmenler, veliler ve öğrenciler, eğitimin planlanması, eğitim amaçlarının belirlenmesi, okul ve üniversitelerin yönetimi için birlik oluşturmalarıdır. Öğrenim ulusal dillerde (anadilde) yapılmalıdır.

SORU3-Türkiye'de ve diğer sömürgeci ülkelerde, sömürge halkın ulusal ve demokratik hakları üzerinde yoğun baskıların, asimilasyon ve jenosid uygulamalarının henüz sürmekte olduğu bir dünyada yaşıyoruz. FİSE'nin, ulusların kendi geleceklerini belirleme hakkı konusundaki görüşlerini açıklar mısınız?

CEVAP -FİSE halklara uygulanan politik baskıların karşısındadır ve onların kendi geleceklerini belirleme kararlarını olanca gücüyle destekler. Bize göre, tüm ulusal gruplar kendi ulusal kültürlerini ve dillerini koruma ve geliştirme, politik ve ulusal özgürlüklerden yararlanma hakkına sahip olmalıdırlar.

SORU 4-Türkiye burjuvazisi, Kürt halkının ulusal ve demokratik haklarını acımasız bir baskı altında tutmaktadır. Uluslararası antlaşmalara, özellikle de Helsinki Nihayi Belgesi'ne ters düşen bu tutumu, 15 milyon eğitim emekçisinin uluslararası örgütü olan FİSE nasıl karşılar?

Kürtlerin dilini ve kültürünü zoraki asimilasyon yoluyla yoketmeyi amaçlayan Türk burjuvazisinin bu eğitim politikasını nasıl görüyorsunuz? Kürt ulusunun dili ve kültürü üzerindeki bu baskılara son verilmeden Türkiye'de gerçekten demokratik bir eğitim düzeni gerçekleştirilebilir mi?

CEVAP-Bu soruyu 2. ve 3. şıklarda cevaplandırdım. Şunu da eklemek isterim ki FİSE, 11. olağan Konferansında aldığı bir kararla, Helsinki Konferansı Nihayi Belgesi'nde belirtilen tüm kararları desteklemekte ve bunların gerçekleşmesini istemektedir. Kürt halkı da tüm diğer halklar gibi ulusal ve demokratik haklardan yararlanmalıdır.

SORU 5-Kürtçe-Türkçe olarak yayınlanmakta olan ROJA WELAT adlı gazetemiz üzerinde sürdürülen ırkçı-şoven baskılar Avrupa ülkelerinde de çeşitli demokratik kuruluşlar tarafından kınandı. Bu konuda da konuşmak ister misiniz?

CEVAP-Biz tüm ulusal gruplar, demokratik örgütler ve bireyler için basın özgürlüğü ve düşüncelerini açıkça belirtmek hakkından yanayız. ROJA WELAT'la dayanışma içinde olduğumuzu tekrar belirtir, onun basım ve yayımına karşı yürütülen tüm baskı girişimlerini protesto ederiz.

özgürlük
aylık siyasi dergi

yolu

- Bağdat İrkçı Rejiminin Terörü ve kitlesel Cinayetleri Devam ediyor.
- SOVYETLER BİRLİĞİNDE YAŞAM
- GERİCİ GÜÇLERİN TAKDİĞİ ve CHP
- 21 Mart İrkçılıkla Mücadele günü ve NEWROZ

35 NİSAN

KÜRTLER
CİLT 2

ROJA WELAT

KARKERÊN MEMÛ WELATAN Ò GELÊN BİNDÛST YEKBİN!

Sahibi: Mustafa AYDIN • Yazı İşleri Müdürü: FİKRET AKAY • Her ayın 1'inde ve 15'inde çıkar • YÖNETİM YERİ: Sümer Sokak, 12/2, Demirtepe - ANKARA • Abone şartları: Altı aylık 50, yıllık 100.TL. Dış ülkeler için iki katıdır • Baskı: EM-AŞ ANKARA 1978

Xwedi : Mustafa AYDIN • Berpûrsiyar: FİKRET AKAY • Navnîşan : Sumer Sokak, 12/2 Demirtepe ANKARA • Şertên abone: Bo 6 mehan 50, salî 100 lîraye Tûrkiye; bo welatên fêrwayî du qat e •